

Öfkelenme

Usul'ül-Kâfi kitabında nakledilir:

Bir adam, çölden Medine'ye geldi ve Resul-i Ekrem (sallallahü aleyhi ve sellem) Efendimizin huzuruna çıktı. O'ndan bir nasihatte bulunmasını istedi.

Resul-i Ekrem (sallallahü aleyhi ve sellem) Efendimiz ona "Öfkelenme" buyurdu ve bundan fazla bir şey söylemedi.

Adam kabilesine döndü. Kendisinin yokluğunda, kendi kabilesinin gençleri, diğer kabilenin hayvanlarını çalmışlar, bu sebeple iki kabile birbiriyle kavgaya hazırlanmışlar. Bunu işitince hemen silahını kuşandı ve kavgaya hazırlandı.

Bu sırada Resul-i Ekrem (sallallahü aleyhi ve sellem) Efendimizin "öfkelenme" sözünü hatırladı. "Şimdi o söze ittiba etmenin tam zamanı" diye kendi kendine düşündü. Düşman kabilenin reisini çağırdı.

Dedi ki, "Bu kavga ne içindir? Cahil gençlerimizin verdiği ziyana bakılırsa, ben kendi malımdan zararı ödemeye hazırım. Küçük bir şey için birbirimizin kanını dökmenin bir faydası yoktur."

Diğer kabile, adamın akıllıca sözlerini işittikten sonra, gayret ve mertlikleri tahrik oldu ve "Biz senden az değiliz, madem ki durum böyledir, biz de kendi iddiamızdan vazgeçeriz." dediler.

Böylece Peygamber Efendimizin (sallallahü aleyhi ve sellem) bir sözüne uymakla birçok kişinin hayatı kurtuldu.

Kaynak: Usul'ül-Kâfi